

Yalnız Kalmak Yalnızlar Rıhtımında

– FatihGürdal · 24 Ekim 2012

Ne gerek var yarene dünyalık
Bugün var iken yarın olmayan ahbablık
Gönül istemez artık bir yoldaşlık
Ne de sıkı bir dostla sırdaşlık
Ne bir arkadaşlık ne de bir makamlık
Anladım artık
Yalnızlar rıhtımından bile yalnız kaldık
karanlık gölgem ile yalnızlığa esir kaldık
Ben yine yalnızlar rıhtımından uzaklarda yalnızım
Sadece eşlik etsin bana karanlığım can yoldaşım
Üşüdüğümde üzerimi örten bir tanecik rüzgarım
Gecenin ıssız vakti sokakta geçen kediden aldığım selamım
Birde halimi hatırlımı soran can kuşlarım
Yeter bana

Yalnızlık yoldaş olur bana
karanlık kucaklar beni
Üşüdüğümde rüzgar örter üstümü
İssiz sokaktan geçen bir kedi verir selamı
Üşüyen bir kuş sorar hatırlımı
Beni şık giyinimli bir dost değil
Gökyüzünde parlayan yıldızlar dinler meramımı

Bu gece misafir var yalnızlar rıhtımında
Damla damla dökülüyor
Suya doymuş topraktan kayarak rıhtıma
Su diye bağırın çiçeklerin yolunu gözleyerek
Daha öğrenmedi ama misafirlik bir gün sürecek
Yalnızlar rıhtımından bile geri gönderilecek
Ağlasada bunu öğrenecek bunu kabul edecek
Üzülecek, hüzün çiçeğini dönecek
Bende üzülüyorum ama dayacanak alın yazısına
Oda zamanla sarılacak rüzgarın yorganına
Kedilerin, güvercinlerin selamına
Boynu bükük yer arayacak yalnızlar rıhtımında

Denizin kimi zaman yorgun masallarına
Kimi zaman dalgalı oyunlarına
Dostuyla birlikte iken yalnızlık çığlıklarına

Ben yine yalnızlar rihtimından uzaklarda yalnızım
Sadece eşlik etsin bana karanlığım can yoldaşım
Üşüdüğümde üzerimi örten bir tanecik rüzgarım
Gecenin ıssız vakti sokakta geçen kediden aldığım selamım
Birde halimi hatırlımı soran can kuşlarım
Yeter bana